

Robul

Ștefan Doroftei Doimneanu

Târziu mi s-a desprins din ochi neantul
Plătind facturi la lacrimi și dorințe,
M-a refăcut din dor și foc înaltul
Creându-mi visuri noi din suferințe.

Puteam fi prinț dar am ucis consemnul
Și am furat iubire fără seamă,
Am fost surprins când mi-a zâmbit infernul
Și m-a lăsat să evadez din teamă.

Sunt robul infinitului din mine
Muncesc din greu și sap adânc în riduri,
Mi-am tapetat iubirea cu rubine
Și-as vrea să mă adun din stropi de gânduri.

Credul în ale sufletului vorbe
Ca un țicnit m-am cufundat în zare,
Și prin celule cu sinapse strâmbe
Am regăsit portița și-o cărare.

Acum se leagănă pe stele visul
Iar vorbele se-ntrec în desfătare,
Am întocmit cu dragoste zapisul
Și te aștept să-nveselim chitare.

10.11.2018